

L'aigua

Fa uns mesos, tot just abans de finalitzar l'anterior legislatura, el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei d'Ordenació, Gestió i Tributació de l'Aigua. La dinàmica europea i també espanyola van contribuir a assolir el consens del conjunt dels agents socials implicats en la gestió dels recursos hídrics al nostre país. Era un acord molt necessari i urgent tot considerant el seguit de fracassos anteriors.

La nova Llei és un bon punt de partida per fer un salt qualitatiu endavant i implantar un model sostenible de gestió de l'aigua a Catalunya. La política inversora que només prioritza col·lectors, depuradores i abastaments ha esdevingut obsoleta. Era necessària però ara cal anar cap a un model que abordi la gestió de l'aigua d'una manera integrada, que mantingui i millori l'estat ecològic dels ecosistemes aquàtics i que garanteixi l'accés al recurs però a partir d'un ús racional i sostenible de l'aigua. Aquest és l'esperit de la nova Llei i la tasca que l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha de desenvolupar.

L'ACA té una tasca complexa i difícil. Deixant de banda el canvi climàtic i com aquest afectarà les zones mediterrànies, aquesta nova entitat ha de ser capaç d'implantar, com afirma Narcís Prat en el seu article, un model de gestió de l'aigua a Catalunya on els aspectes de conservació i regeneració dels ecosistemes siguin tan importants com els econòmics o la captació del recurs. El catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona repassa els darrers anys de la gestió dels recursos hídrics al nostre país –fonamentada en una estratègia de l'oferta– i proposa una gestió alternativa fidel als criteris de sostenibilitat.

Per la seva banda, Jesús Carrera, de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Camins, Canals i Ports de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), aborda la polèmica qüestió del transvassament del Roine. Carrera, a partir d'una anàlisi detallada de la demanda –centrat en Barcelona i la seva àrea–, els recursos i la qualitat argumenta a favor i en contra pel que fa al transvassament d'aigua del Roine. Ens deixa ple d'interrogants.

La següent aportació se centra en la fiscalitat ambiental. El professor de la UB, Enric Tello, explica perquè va esclatar la guerra de l'aigua i descriu el nou escenari fiscal que impulsa la nova Llei i que ha permès precisament posar fi al conflicte. Els aspectes legals i concretament el paper central dels municipis en el nou model organitzatiu són tractats per Lucia Casado i Carles Padrós, ambdós professors de Dret Administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona.

En aquest número dedicat a l'aigua no podia faltar la veu de la pagesia. El president de la Junta de Govern dels Canals d'Urgell, Xavier Coll, recorda que l'agricultura ha estat el gran motor de desenvolupament de les terres de Ponent. En aquest sentit, disposar dels recursos hídrics necessaris permetrà consolidar aquest desenvolupament el qual, segons afirma Coll, ha d'incorporar mesures de modernització i major eficiència en l'ús dels recursos.

La nova directora de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), Marta Lacambra, és la protagonista de l'entrevista. I no és cap casualitat atès que Lacambra ha estat una persona clau en la recerca del consens i el procés d'elaboració de la Llei. Finalment, el número 25 de la revista "Medi Ambient. Tecnologia i Cultura" es completa amb l'habitual i sàvia anàlisi jurídica de l'advocat ambientalista Ignasi Doñate ●

Lluís Reales

Director de *Medi Ambient. Tecnologia i cultura*